

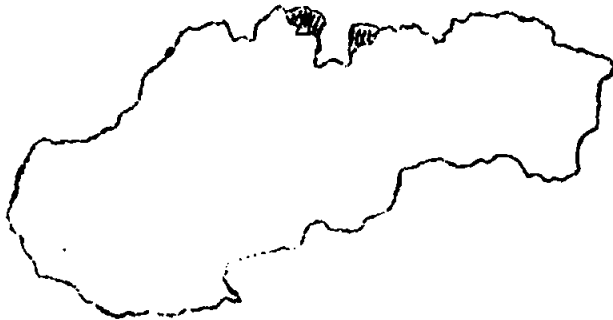
-88-

90

Objektivitou k pravde - pravdou k spravodlivosti.

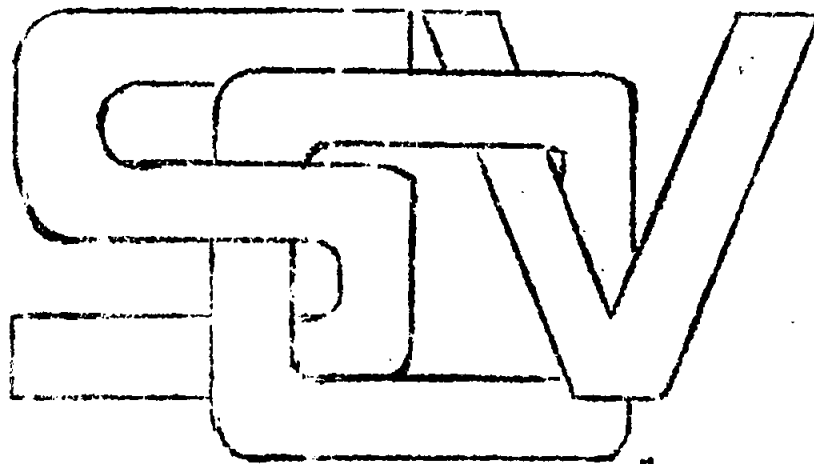
Ročník I.

Oktober 1949

1

NOVÝ SMER

NOVÝ SMER, -ústredný orgán SOV - vychádza mesačne - rediguje a tlačí zprava-
voda, jaká skupina Ol, kulturne-propagačného odboru SOV - za redakciu zod-
povedá prednosta kulturne-propagačného odboru SOV - kolportujú složky SOV.

W A C E S T U

Dávame Vám do rúk prvé číslo nášho mesačníka - NOVÝ SVEK. Príste te ho ako svojho priateľa, poradcu a spolubojovníka. Spolubojovníka za znovuvydobitie stratenej slobody, za obnovenie nášho drahého Slovenského štátu.

Týmto prvým číslom - oktobrovým číslom, začíname ofenzívu. Ofenzívu víťazného ťaženia proti židobolševickému teroru a českej okupácii.

Slovenský oslobodzovací výbor -SOV- rozhodol sa k rozvinutiu Slovenského oslobodzovacieho hnutia /SOH/ do rozmerov čo najväčších. Každý rodu a Slov.štátu verný občan má sa zapojiť do SOH, ktorého cieľom je pripraviť na Slovensku i v zahraničí všetky predpoklady vojenskej, politickej a hospodárskej tak, aby mohol byť v príhodnej chvíli obnovený Slovenský štát v hraniciach terajšieho Slovenska inkluzíva Poľskom okupovanej časti Spiša a Oravy. Nakoľko budúcnosť Európy spočíva vo vytvorení Spojených štátov európskych, vítame túto iniciatívu Európskej rady a hlásime sa do sväzku slobodných, demokratických štátov - Spojených štátov európskych.

Náš časopis bude propagátorom a tlmočníkom všetkých podujatí SOV a bude Vás oboznamovať s programom a cieľmi oslobodzovacieho hnutia. Chceme, aby myšlienka obnovenia Slovenského štátu dnes stále zahľadávaná a iba tľepúca v srdciach rodolubov, vzbĺkla ako mohutný, nezadržiteľný plameň a zachvátila celý slovenský národ. Náš časopis Vám bude vodítkom a smernicou. V ňom budete čerpať silu ako odolať nátlaku bolševickej propagandy a zastrašovania. V ňom budete nachádzať argumenty proti vývodom zbesilého bolševického štvania. Budeme odhalovať pravdu a skutočnosť, budeme zverejňovať diabolské plány bolševikov, aby náš ľud videl a poznal zámere a ciele komunizmu. Náš časopis bude Vám radiť a Vás usmerňovať ako máte postupovať a ako sa máte správať, aby ste zhatili, alebo znemožnili zničenie posledných zvyškov slobodného života na Slovensku.

Nech tento časopis nesie pochodeň pravdy a spravodlivosti pre náš drahý slovenský národ a nech sa pričíní k jeho oslobodeniu v znovuvytvorenom slobodnom domove všetkých synov slovenského národa v našom drahom Slovenskom štáte! Tak nám Pán Boh pomáha!

N a s t r á ž i

N O V Ý S M E R I :

PODROBNEJŠIE VÝKLADY O NOVOM SMERU A O JEHO CIEĽOCH

To je názov nášho mesáčníka a s nim sa dávame na cestu. Na cestu novým smerom k obnove Slovenského štátu. Novým smerom k starému, pradávnomu snu slovenských generácií - k samostatnému Slovenskému štátu.

Prečo novým smerom k starému cieľu?

Keď naša generácia dosiahla pod vedením Dr. Jozefa Tisu prvý raz tohto odvekého sme najlepších synov Slovenska, musela zamerať svoju prácu tak, aby získala pre seba a svoje ciele tie sily, ktoré práve vtedy určovali osud v našej časti Európy. Dr. Tiso a jeho spolupracovníci správne vystihli okamžik a s pomocou Nemcov utvorili Slovenský štát. Bohužiaľ ideológia, ktorú sme od Nemcov dostali do vena, bola nášmu národu cudzia a bremeno bolo príliš ťažké, než aby sme sa boli vedeli s nim svorne a jednodotne vporiadať. Ano, nenašli sme spôsob, ako vybrať z nemeckého národného socializmu zdravé prvky a prispôbiť ich našim pomerom. Nesprávne si počínal Dr. Tuka a S. Mach, keď všemožne presadzovali a národu nannocovali doktríny, ktoré národ v duši prijať nemôhol. Slepé kopírovanie nemeckého vzoru vzbudilo v národe odpor a najviac poškodilo slovenskej veci, pretože veľa verných a statočných Slovákov ťažko znášalo toto "nacizovanie a germanizovanie" nášho národného života, a nakoniec sa zatrpkle ťahovalo do pasivity, čo často prechádzalo k aktívnemu odporu. Toto bola najväčšia chyba ktorú urobili zodpovední činitelia prvého obdobia Slovenského štátu, najmä Dr. Tuka a Mach.

Karol Sidor, Dr. Ďurčanský a Dr. Kiršbaum, ba veľa iných správne pochopilo a vystihlo smer, ktorým sa naším uberať a zodpovedne odhodlalo politiku Dr. Tuku a Macha. Škoda, že títo hoci mali možnosť, nenadviazali styk s kompetentnými kruhmi v Amerike a v Anglii, aby boli takto v zahraničí pripravili predpoklady pre udržanie Slovenského štátu i po skončení vojny. Veľkú príležitosť prepásol Karol Sidor a Dr. Kiršbaum.

Správne konal Dr. Tiso keď miernil a vážou svojej osobnosti naril smahy Dr. Tuku a Macha urobiť zo Slovenského štátu poľnohospodársky hitlerovského Nemca. Zachraňoval čo sa zachrániť dalo a dával národu pokiaľ to bolo v jeho silách čo najviac. Veľmi významnú a právnú činnosť vyvíjal Dr. Polakovič pájme medzi mládežou a mladou inteligenciou, ktorú ideovo správne usmernoval, takže dnes táto mladá generácia predstavuje nepoddajný pilier slovenskej veci a pevnú hradbu proti náporu bolševických snáh. Bohužiaľ, krátkosť času a vojnové pomery zaviniily, že toto pevné a správne ideové usmernenie neprešlo do celého národa a nestalo sa majetkom nás všetkých. A tak ku koncu vojny nestál tu národ jednotne politicky a ideovo pevný. Ba práve naopak! Boli sme rozpartený politicky i ideovo.

Bola u nás skupina komunistov, zpočiatku nepatrná avšak postupne posilňovaná následkom neprávnej politiky Dr. Tuku a Macha, inak veľmi aktívna a bojovná. Bola tu malá hrstka zapredaných čvachoslovákov /Uradný Letrich, Šrobár/, kariéristov /Fraštacký, Filo, Kvetko, Pollák, Ševčík/, veľká skupina Tukom a Machom znechutených, indiferentných a nedostatočne uvedomelých Puďi, hrstka s Tukom, Kubalom a Machom na život a na smrť Nemcom oddaných vazalov, ktorí v uniformách POHG poškvrnili počas povstania čistý štít Slovenského štátu a skupina mladej slovenskej inteligencie, správne vedená a usmernená Dr. Polakovičom, Dr. Ďurčanským a Dr. Mikulom.

Takto nejednotný národ neboli schopný zostať jednotným v česloslovenskom povstaní a prejsť na stranu demokracie v slobodnom štáte. Všetku zodpovednosť za túto nevyužitú príležitosť nesú jak Dr. Kiršbaum tak Karol Sidor, ktorí nevedeli najť ceata ako u západných spojencov presadiť existenciu Slovenského štátu proti Benešovi a jeho vláde.

Po skončení vojny uchopila pod ochranou a za podpory sovietských automatov všetku moc na Slovensku malá hrstka komunistov a ich prisluhovačov, karieristov a čvachoslovákov. Začali besnieť a terorizovať. Národ zlomený a zdeptaný trpel od sovietskych okupantov a vlastných bolševických psov. Letrich a jeho pusipajtáši bolševikom prisluhovali za mestné hrnce a korytá.

Ďalší vývin pomerov však ukázal, že bolševici nie sú ochotní na trvalo deliť sa o moc a plné korytá s politickými analfabeťmi, Letrichom a jeho spoločníkmi. Letrich ako potkan vycítil, že sa mu loď potápa a preto utekal si do Ameriky u tamajších Slovákov získať pomoc. Za poskytnutie pomoci slúbil zachrániť Dr. Tisu, slúbil, že bude robiť takú politiku, ktorá bude zodpovedať záujmom Slovákov. Slúbil, že bude usmernovať pomery na Slovensku tak, aby priviedol obnovenie Slovenského štátu. A musíme mu objektívne i priznať, že takto činiť i začal. Národ to vycítil a v májových voľbách 1946 veriac jeho sľubom dal mu 64% väčšinu hlasov. Väčšinu, akú v slobodných demokratických voľbách dostala málokterá strana na svete. Letrich však dôveru národa zradil. Zradil tým, že nevedel použiť a správne presadiť vôľu národa. Demokratická strana nevedela dať národu politický a ideový program. Nevedela využiť mandát ktorý jej národ dal, aby prevzala do svojich rúk moc a vládu na Slovensku, aby Slovensko odčlenila a izolovala od komunistických českých zemí. Miesto toho aby DS novým ideovým a politickým programom vystúpila pred slovenský národ, bezradne a bezmocne tápala a nakoniec sa spojila s českými stranami, miesto toho, aby využila situáciu k utvoreniu Slovenského štátu. Karieristi a politickí dobrodruhovia, ktorí stáli na čele DS zneužili a zradili dôveru národa. A národ ich potrestal. Keď vo februári 1948 bolševici likvidovali zhnílú DS a odstraňovali Letrichovcov národ ich zvrhol a tešil sa ich nešťastiu ktoré si svojou politikou priviedli sami. Títo politickí diletanti premeškali najväčšiu dejinnú príležitosť k obnove Slovenského štátu ako demokratickej slobodnej republiky, pretože nenašli vhodnú ideovú náplň pre svoju politickú činnosť.

Každý z nás, kto len trochu sleduje svetové pomery vidí, že čoskoro príde zasa k lámaniu chleba. Slovenský národ musí preto k tomuto byť dôkladne pripravený. Prichystaný ideove, politicky, hospodársky a vojensky. Po dva razy zodpovední činitelia si počínali nezodpovedne. Dve veľké príležitosti boli premárnené. Teraz však zodpovední činitelia v SOV po správnom zhodnotení poznatkom z minulosti a prítomnosti a vidiac perspektívy budúcnosti, pokladajú si za najväčšiu svoju úlohu usmerniť slovenský národ politicky a ideove, tak aby v príhodnom okamžiku jednotne a mohutne povstal a začlenil sa do rodiacej sa novej európskej organizácie národov, ako slobodný a rovnoprávny partner v svojom obnovenom štáte.

Musíme dať národu ideový program a cieľ! Musíme budovať na ideologii národu vlastnej. Nie je to ľahká a jednoduchá úloha. Stojíme pred vážnymi a zodpovednými úkolmi. A prvým z nich je jasne a presne formulovať ideový program, podľa ktorého sa dá národ po oslobodení na cestu. Musíme národu jasne a otvorene povedať akou cestou ho budeme viesť a aký bude ten náš smer ktorým sa má uberať. Minulosť i prítomnosť nás učí, aby sme hľadali ideu v nás a aby sme išli cestou našou, cestou slovenskou.

Prv však než pristúpime k určaniu **n o v é h o s m e r u**, musíme si vela vyjasniť a vysvetliť. Musíme si načrtnúť nové perspektívy v budúcom spoločenskom, hospodárskom a politickom živote Slovenského štátu. Od roku 1945 sa pomery na Slovensku podstatne zmenily a vývoj stále pokračuje. Komunisti pretvárajú spoločenský a hospodársky poriadok na Slovensku a my zatiaľ nie sme schopní všetkému zabrániť. Opačne zasa musíme objektívne priznať, že mnohé veci robia tak, že ich budeme môcť akceptovať. Preto jednoduchý návrat k stavu z roku 1945 by bol pochybený. Preto musíme v tomto smysle určovať nový smer. Nový smer v našom politickom hospodárskom a kultúrnom živote musíme určiť tak aby sme neprivedili žiadne poruchy ba práve aby sme evolúciou dospeli ku konsolidácii a náprave pomerov.

Naším cieľom je vytvoriť Slovenský štát. Štát v ktorom bude mať slovenský národ šťastný a pokojný domov. Štát v ktorom sa bude môcť slobodne hospodársky a kultúrne vyvíjať a v ktorom bude môcť každý jeho člen plne sa uplatniť. Chceme štát spravodlivý sociálne vyspelý a ku každému spravodlivý. A preto dajme sa všetci na cestu, na cestu **z e n o v ý m s m e r o m** k budovaniu predpokladov pre obnovenie nášho nového Slovenského štátu.

o o o ooo 000 ooo ooo
=====

Z P R Á V Y
===== slovenského oslobodzovacieho výboru. =====

Organizačný odbor Slovenského oslobodzovacieho výboru vzhľadom na rozhodnutie SOV rozvinúť slovenské oslobodzovacie hnutie /SOH/ ako hnutie celonárodné, bude v tejto časti "NOVÉHO SMERU" uverejňovať všeobecné pokyny pre činnosť a rozvoj hnutia.

Predovšetkým Vás načíim informovať čo je to SOV - Slovenský oslobodzovací výbor a čo je úkolom a cieľom Slovenského oslobodzovacieho hnutia - SOH.

SOV je ilegálna a anonymná organizácia, majúca svoje složky ústredné, župné, okresné a miestne. Jej poslaním je organizovať podľa zásady anonymity a diskretnosti pracovné bunky, ktoré budú iniciátormi a vodcami Slovenského oslobodzovacieho hnutia. Slovenské oslobodzovacie hnutie je hnutie celonárodné za vytvorenie predpokladov pre obnovu Slovenského štátu. SOH bude hnutím celého národa. Čo to hnutie rúk i ducha. Je to hnutie, ktoré v mysli a v práci celého národa pripravuje obnovu Slovenského štátu. Nie je politickou stranou a nie je náboženskou organizáciou. Je to hnutie ideové a pracovné, ktoré vyústí v úsilí celého národa, všetkých jeho složiek k tomu, aby sme znovu dosiahli slobody v samostatnom demokratickom Slovenskom štáte, budovanom na princípe skutočnej slobody politickej a hospodárskej, v duchu kresťanských sociálnych zásad tak aby Slovenský štát bol demokratický a sociálne spravodlivý štát slobodných a spokojných občanov.

Aby však naše hnutie mohlo plniť svoju budovateľskú úlohu, musí predovšetkým bojovať a zneškodňovať činnosť českých a bolševických uzurpátorov moci, ktorí ničia základné predpoklady pre rozvinutie aktivity hnutia. Preto SOV na dôkladnom zhodnotení súčasnej situácie politickej a hospodárskej na Slovensku, určil pre činnosť SOH päťbodový pracovný program, ktorý má byť uskutočnený do konca roku 1949. To je:

1/. Vybudovať pracovné bunky SOV župné, okresné a miestne tak, aby organizácie SOV bolo zapojené celé Slovensko.

2/. Podporovať boj Vatikánu a rímskato biskupského sboru proti komunizmu a komunistami nastrčenéj takzvanej Katolíckej akcii, ako i zmobilizovať proti bezbožníctvu a vlkom v ovčom rúchu i predstaviteľov evangelickej cirkvi.

3/. Paralizovať komunistickú lži-propagandu a prekrúcanie skutočnosti, odhalovať a pranierovať ciele a zámyery komunistov, ktorými chcú oblamovať a do červeného duchovného i materiálneho otroctva vrhnúť náš ľud.

4/. Propagovať a oživovať ideu Slovenského štátu.

5/. Nadviazať styk so zahraničným odbojom a pôsobiť na jeho sjednotení.

Vzhľadom na to, že organizácia SOV musí zostať diskretnou a tajnou, nie je možné, aby pokyny a smernice pre organizovanie SOV boli publikované. Azda možno prezradiť toľko, že SOV má nasledujúce odbory: organizačný, kultúrno-propagačný, ideovo-politický, vojensko-bezpečnostný, hospodársky a zahraničný. Z uvedeného vyplýva, že každý kto bude v rámci niektorého odboru k spolupráci s SOV priamo vyzvaný nech sa presne riadi inštrukciami a smernicami, ktoré mu budú doručené.

Ostatné body programu musí každý z nás iniciatívne uskutočňovať a propagovať vo svojom okolí. Pole pôsobnosti je široké. Náš časopis nech Vám je zdrojom. Rozmnožujte a tak rozširujte náš časopis. Propagujte myšlienku obnovy Slovenského štátu. Burcujte náboženské a národné uvedomenie. Zintenzívnujte národný a náboženský život vo svojom okolí. Demonštrujte svoj odpor voči komunizmu účasťou na náboženských úkonoch a obradoch. Ak máte možnosť informujte zahraničie o našom hnutí. Zapojte a pracujte aktívne v našom oslobodzovacom hnutí! Ďakujeme Vám!

XXXXXXXXX OKTOBROVÉ
XXXXXXXXX SPOHIENKY
XXXXXXXXX 6.X.1938-6.X.1938-6.X.1938-6.X.1938-6.X.1938-6.X.1938-6.X.1938

6.X.1949 bolo tomu práve 11 rokov, čo sa v Žiline na pamätnom zasadnutí sjednotil predtým do množstva politických strán rozdelený slovenský národ, okolo najsilnejšej a najbojovnejšej strany - Hlinkovej slovenskej ľudovej strany, aby si pod vodcovstvom Dr. Jozefa Tisu a Karola Sidora zabezpečil prvé predpoklady samostatného života - autonomiu v rámci odumierajúcej ČSR.

Máme ešte dobre v pamäti to obrovské, spontánne a níkym nenamucované nadšenie, ktoré sa valilo Slovenskom. Bojové a odúševniajúce prieseňe radosti a víťazstva sa rodily ako huby po daždi. Radost zachvátila mysle a srdcia všetkých. Iba nala hrstka čechoslovákov, židov a bolševíkov sa utiahla do tmavých dier podzemia, aby tam kula-pekečné plány proti vlastnej krvi, vlastnému národu a štátu.

Nachla nám pripomenúť toto nadšenie nad víťazstvom národa. Musíme si občerstviť pamäť a násne porovnať. Porovnať víťazstvo národa nad tisícročným útlakom a takzvaným "víťazstvom ľudu", ktoré nám priniesla "hrdinská rudá armáda", "veľký súdruh Stalin" a "slávna komunistická strana". Vtedy jasal národ, pretože sa stal vládcom svojej zeme, prevzal do svojich rúk hospodársky a politický aparát. Smahom bola odstránená nezamestnanosť a národ sa zbavil vykorisťovateľských elementov - Čechov a Židov.

A dnes po "vítězství pracující třídy" vrátily se Židia a Češi a obradili všechny klíčové pozice hospodářského a politického života. A robia to rafinované, z poza kulís. Hlupák komunista figuruje a oddanie plní rozkazy Židov zo sekretariátu strany alebo bezhlave plní pokyny z Prahy. Mo a pri tom tvrdí, že vládne ľud. Ano ale na Slovensku vládne ľud židovský a české bolševické buržoázia.

Po 6. októbri 1938 a 14. marci 1939 začalo sa na Slovensku budovať. Budovať tempom dosiaľ nevidaným. Budoval štát a budoval i národ. Stavaly a rozširovali sa továrne, stavaly sa cesty, mosty, hydrocentrály a železnice. Stavali sa obytné domky pre robotníkov. Remeslá a živnosti začali prekvitať. Robotník začal byť skutočným pánom svojej zeme, pretože židovský krčmár ho už nemohol zraziť zdieľať o ovocie jeho práce. Otvorily sa dvere úradov a naša inteligencia sa pustila do budovania novej administratívy. Ano Slovensko hoci dymčené o najbohatšie kraje vstúpilo do obdobia svojej najväčšej prosperity. Boli sme všetci nadšení a bez všeliakých hubbuk-závazkov, súťažní, stachanovcov a účerníkov, tvorili sme hodnoty a statky v takej miere, že naša živná troseň stúpala a stúpala rapídne. Slovák prestal byť otrokom a stal sa pánom. Pánom vlastnej zeme a jej plodov. Všetkého bolo dostatok.

Avšak vtedy tiež číhal na nás vykorisťovateľ. Nenasýtny Germán, ktorý nám síce pomáhal politicky, ale hospodársky chcel z nás tiež ťažiť a chcel nás obráť o smotánku našej práce. My sme si však rozumeli a tu bol celý národ za jedno. Musíme byť do očí Nemcom milí a priateľskí, ospavovať jeho víťazné ústupy, takto zaistiť si jeho dôveru, aby sme si mohli pre seba zachrániť čo sa len zachrániť dalo. To sú spôsoby diplomatov, a tak celý náš národ začal byť diplomatický. Hoci sme všetci Nemcom nenávideli, chovali sme sa lojálne a Nemci nám dovolili slobodne a blahobytno žiť. Vieme, že táto a jedine táto politika bola správna a mali sme sa dobre.

I dnes sa na Slovensku buduje a pracuje sa nad výkon, nad normu, plány sa plnia na 100% avšak kde je to ovocie práce? Kto vidí a cíti výsledky našej prvopotnej práce? Pár vybraných proletárskych buržuajov sa má dobre. Komunisti si pre seba vytvorili zvláštnu byrokráciu. Ich stranícky aparát hŕca miliónové sumy. Každý sebehľadný komunista je dnes úradníkom a táto aparátúra strany, odborov, štátu a verejnej správy ako i podnikov je naplnená neachopnými a neproduktívnymi silami, ktoré hrabú pre seba desiatice tisícov platie zaľahmo zatiaľ čo robotník musí podľa "štátneho katalógu práce" orať za hladové mzdy. A naša životná úroveň? Zaplakat' musí človek, keď vidí tie handry z "drevennej vlny" čo dostane na šatenku. Kde sú tie zlaté dazy kedy si človek mohol kúpiť krásne šaty a najst' sa ako len chcel. Teda počas Slovenského štátu bol dostatok i v látkach i v jedle a mohol si slušne čopriať i ten posledný robotník pretože i ten veľmi dobre zarábala.

Avšak nielen vlastní noví vykorisťovatelia žijú na náš úkor. I náš "veľký ochránca a priateľ" má podiel na výške našej životnej úrovne. Za babku, skoro zaľahmo hlboko pod výrobné ceny vyvážame do SSSR cenný tovar, o bav, textil, strojné zariadenia, cukor, chemikálie a všetky cennejšie produkty nášho priemyslu a za horyhľné ceny dovážame bezcenné a nepotrebné veci. A nemáme sa brániť. Pretože tak ako sme sa proti vykorisťovaniu Nemcami bránili jednotne tak teraz komunisti ukracujú vlastný národ a upradnosňujú export. Mesto toho aby sa starali o zvýšenie životnej úrovne a ponechali na domácom trhu čo možno najviac exportujú do SSSR a ostatných krajín ľudovej demokracie to čo my sami veľmi súrne potrebujeme. Prečo? Pretože záujem rozvináčeneho komunizmu a jeho posilňovanie v krajinách kde komunizmus sa nepopíja moci je im prednejšie ako záujmy vlastného ľudu.

Vidíme teraz, že v októbri 1938 sme nastúpili cestu rozvoja a v máji 1945 resp. vo februári 1948 boli sme vrhnutí späť do otroctva.

????
 ???? Prečo budujú bolševici na Slovensku priemysel? ????
 ????

Je nepopierateľnou akutočnosťou, že bolševická prežská vláda a jej lokaji v Bratislave budujú na Slovensku priemysel. Túto skutočnosť však predovšetkým znaužívajú k tomu, aby nachytali dobromyselných Slovákov na sladké heslá o zvyšovaní životnej úrovne slovenského národa. Podstata a príčina vecí je však trochu iná a ciele tejto industrializácie sú diabolicky temné.

Čo vlastne teda sledujú industrializáciou Slovenska?

Predovšetkým im ide o to, aby Slovensko sproletarizovali. Vieme všetci veľmi dobre, že už i teraz sa javí na Slovensku nedostatok pracovných síl. Čo to znamená? Na Slovensku je nadbytok pracovných príležitostí, čo je zjavom práve tak chorobných ako nezamestnanosť. A to jednak preto, že výroba v dôsledku nízkej zamestnanosti nestačí zásobiť trh dostatočným množstvom spotrebných článkov a nestačí dotovať potrebu pre nové investície, čím nastáva jednak mŕdza z nedostatku spotrebných statkov a jednak stagnácia investičných prác. Oboch skutočností sme svedkami práve teraz u nás a tak je tomu už 30 rokov v SSSR a tak tomu bolo i za Hitlera v Nemecku pred rokom 1938. Je zrejmé že tieto poruchy v hospodárskom živote sú vážne a preto sa im snažia komunisti zabrániť. Ako?

Predovšetkým nahrádzajú nedostatok pracovných síl "brigádami, súťažami a lámaním noriem" a všeliakými "modernými výmožnosťami socializmu". V podstate však iba jedným: vynačkaním z pracujúcich čo najväčší výkon, prosto bezohľadným využitím pracovnej schopnosti človeka do krajnosti.

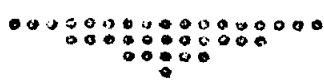
A keď už dnes máme takýto stav, čo bude potom, keď sa uskutočnia všetky tie "plány" v budovaní priemyslu na Slovensku? Brigády a stupňovanie stachanovskej driny nemôže ísť do krajnosti a preto sa musia odkrývať "pracovné rezervy". No a kde máme tieto nevyužitú pracovné rezervy? Je zase len náš stredný stav. Sú to obchodníci /dnes z väčšej časti už zlikvidovaní/ a živnostníci. Táto fáza hľadania pracovných síl alebo po slovensky likvidácia súkromného podnikania je práve v prúde. Avšak toto pre rozvíjajúci sa priemysel nestačí! Musia siahnuť na dedinu, pretože táto je parenišťom buržoázie. "Nemožno hovoriť o socializme u nás dotiaľ, pokiaľ nebudeme mať socialistickú dedinu" rozhodnul IX sjazd KSČ. Preto budú sproletarizovať vôbec celý náš vidiek. Sproletarizujú slobodných roľníkov. Menším väčším nátlakom zriaďujú JRD /po slovensky kolchozy/ a prebytočné pracovné sily z dediny odčerpávajú do priemyslu.

Tak a teraz sme pri koreni zla, ktoré so sebou nesie budovanie priemyslu! Nie preto likvidujú obchod a živnosti, že potrebujú pracovné sily pre priemysel, nie preto zavádzajú jednotné hospodárenie na dedine, že sa tam javí prebytok pracovných síl, ale preto budujú priemysel /ktorý ako v ďalšom poukážeme nemá opodstatnenia/, aby mohli sproletarizovať doteraz slobodné složky národa, obchodníkov, živnostníkov a roľníkov. Preto budujú priemysel, aby zglajchšaltovali a zdegradovali na beztvary bezmocnú a bezduchu masu poslucháčov na komando a bič bolševických a židovských sekretátov. Toto je hlavný a veľmi významný cieľ, ktorý si vytýčila Gotwaldova vláda aby ovládol Slovensko bolševizmus. Slobodný a nezávislý obchodník, živnostník a roľník nikdy nebude revolučným komunistom a preto musí byť zlikvidovaný a na jeho miesto musí nastúpiť nič nemajúci proletár, ktorý je ochotný za bolševizmus obetovať i svoj život.

A ďalší veľmi dôležitý faktor, ktorý pôsobí na budovanie priemyslu na Slovensku je snaha Prahy, aby pripútala Slovensko k českým zemiám, aby priemysel ktorý sa na Slovensku buduje bol pevne pripútaný k priemyslu českému. Ide o vytvorenie bezpodmienečnej závislosti Slovenska na českých zemiach. Zámerné sa preto buduje priemysel tam, kde niet takmer žiadnych surovínových, dopravných, energetických ba často ani len pracovných predpokladov. To znamená že priemysel vybudovaný v takomto prostredí je hospodársky nesamostatný a nerentabilný a preto len v spojení s rentabilným sesterským závodom v Čechách môže vyrovnať svoju stratovú bilanciu. Takisto u nás budujú priemysel nie kompletný, ktorý nie je vstave dodať na trh úplne dohotovený výrobok. Budujú len priemysel doplnkový. Je zrejmé že týmto vytvárajú jeho bezpodmienečnú závislosť na svojich priemyselných partneroch v českých zemiach. Budujú nám teda priemysel, ktorý bude suroviny a energetické zdroje dovážať, nevyrobí dokončené a pre trh súčasne výrobky a ktorý nie je schopný samostatne hospodársky jestvovať.

Teraz je nám nad slnko jasnejšie k čomu smerujú komunisti budovaním priemyslu na Slovensku. Nie láska k slovenskému ľudu a je záujem o blahobyt národa ale ich temné zámery na zproletarizovanie Slovenska a vytvorenie jeho bezpodmienečnej závislosti na českých krajinách ich vedie k tomu aby ťažké milióny o ktoré ukrátili našich pracujúcich vyhodili na investície do priemyslu pre ktorý niet na Slovensku predpokladov, a ktorý je Slovensku nie k prospechu ale ku škode. V týchto svojich snahách sú natoľko zaslepení, že zabudli na najväčšiu vec. Zabudli na to že Slovák už nie je hlupák. Zabudli že Slovák vie už rozmyšľať a počítať. Zabudli, že slovenský národ nie je degenerovaná masa a že nenaletí na komunistický bluff. Šesť rokov Slovenského štátu naučilo Slovákov myslieť a odhalovať hollú skutočnosť a tam kde je odliata hoci i do najdrahších šiat propagandy. Slováci poznajú zámere komunistov a vedia ako im čeliť. Dôležité je že poznáme úmysel a cieľ a máme svoju zbraň, ktorú budeme vedieť včas a na pravom mieste použiť až príde príhodný čas. A Boh dá že na tento nebudeme dlho čakať.

Prvoradým záujmom každého Slováka musí byť aby sa rozšírilo heslo obnovy Slovenského štátu do celého národa a aby preniklo do každej rodiny.

za Božiu života - za národ slobodný. Verní sebe - svorne napred!

Nech žije Slovenský štát!